

на това което е отъ законъ-тъ, но и на това което е отъ вѣрж-тѣ на Авраама, който е на всинца ни отецъ,

17. (Както е писано: Поставихъ тя отецъ на много народы,) прѣдъ Бога въ когото повѣрува, и който съживява мъртвъ-тѣ, и нарича което не сѫществува като че сѫществува.

18. Той безъ *причинj за надеждj* повѣрува въ надеждj, че ще бѫде отецъ на много народы, по речено-то: Така *многобойно* ще бѫде твоето сѣме.

19. И безъ да ослабне въ вѣрж-тѣ, не сматряше че тѣло-то му е вече замъртвѣло, като бѣ почти столѣтенъ, нито мъртвостъ-тѣ на Сарпинj-тѣ утробj.

20. Нито си тури омысль съ невѣрjе за Божie-то обѣщаніе, но утвѣрди ся въ вѣрж-тѣ, и даде Богу славj,

21. Увѣренъ че това което обѣща Богъ, силенъ е и да го испълни.

22. За това му ся и вмѣни за правдj.

23. *Това* пакъ, че му ся вмѣни за правдj, не ся написа *тѣкмо* за единого него,

24. Но и за нась, на които ще ся вмѣнява, като вѣрувамъ въ тогози който е вѣскрѣсъ отъ мъртвъ-тѣ Иисуса Господа нашего,

25. Който бы прѣдаденъ за прѣгрѣшениj-та ни и вѣскрѣсъ за оправданіе-то ни.

ГЛАВА 5.

1. И тѣй оправдани чрѣзъ вѣрj, имамъ миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа;

2. Чрѣзъ когото *ный* съ вѣрж-тѣ придобыхъ и входъ-ть въ тѣзи благодатъ въ коjко стоимъ, и ся хвалимъ съ надеждj-тѣ на Божиj-тѣ славj.

3. И не токо това, но хвалимъ ся и въ скърби-тѣ *си*, като знаемъ че скърбъ-та произвожда търпѣніe,

4. А търпѣніe-то оптиность, а оптиность-та надеждj: